

УДК 273.13(477)"1783"

Юрій СТЕЦІК
(Дрогобич)

ЧЕНЦІ ЛАВРІВСЬКОГО ВАСИЛІАНСЬКОГО МОНАСТІРЯ СВЯТОГО ОНУФРІЯ (1783 р.): БІОГРАФІЧНИЙ ОГЛЯД

Історіографія досліджень Лаврівського монастиря до нашого часу нагромадила значний масив матеріалу в різних галузях науки: археології, історії, архітектури та мистецтва¹. Однак до сьогодні залишилися значні прогалини у зібранні та упорядкуванні біографістики василіанського чернецтва. Тож ставимо собі за мету, на прикладі Лаврівського монастиря – як одного із визначних чернечих осередків Перемишльської унійної єпархії, реконструювати основні етапи життєво шляху людини ранньомодерного часу до духовного покликання та богопосвяченого життя.

Під час проведення дослідження вдалося з'ясувати, що найбільш докладні відомості про монахів зафіксовані у документах тільки із другої половини XVIII ст., а до того часу трапляються поодинокі, фрагментарні згадки про окремих представників монастирської братії Лаврівської обителі. Це можна пояснити тим, що після входження Лаврова до Святопокровської провінції (далі провінції) Чину Святого Василя Великого (далі ЧСВВ) (із 1739 р.) постала необхідність збирати відомості про насельників монастирів. У зв'язку із цим було започатковано укладення каталогів монастирів та ченців, де подавалася в основному персоніфікована статистична інформація (загальний вік, термін складення обітів професа, час перебування у монастирі). Однак, ці каталоги укладалися не регулярно, що створює певні труднощі у відстеженні переміщення ченців по монастирях провінції. Зокрема до наших днів збереглися каталоги за окремі роки 1754, 1773–1774, 1775–1776, 1776–1777, 1778–1779². Ці каталоги укладалися в різні роки протоігуменами провінції з метою збору статистично-довідкової інформації, необхідної для ефективного управління монашми спільнотами та для звітування перед Апостольським Престолом. Адже в досліджуваній період василіанські монастирі були вилучені із юрисдикції місцевих єпископів, митрополитів та переведенні у пряме підпорядкування папи римського. Така система управління Василіанським Чиним тривала до 1783 р., коли австрійська влада, проводячи релігійні реформи, повернула монастирі до юрисдикції монастирів. І саме в цей час укладалися звіти про персональні дані ченців, які упорядковувалися настоятелями монастирів та відправлялися до місцевих єпископів. В основу нашого дослідження покладено звіт о. Корнелія Срочинського, ігумена Лаврівського монастиря, від 26 липня 1783 р., який доповнено відомостями із вищезгаданих каталогів³. Ці досить малоінформативні реєстри значно розширює "Алфавітний каталог отців та братів польської Святопокровської провінції ЧСВВ". Цей каталог почав укладати 1 липня 1766 р. о. Анастасій Пйотровський, секретар Святопокровської провінції. У подальшому біографічні записи продовжили його наступники, які не вказали своїх персональних даних, однак відзначилися різними почерками та довели описи до першої третини XIX ст.⁴ Біографічні відомості відзначаються фрагментарністю та уніфікованою формою подання інформації. В низці випадків опис життєвого шляху ченців не доведений до часу смерті. У такому випадку залучаємо інші джерела з метою встановлення часу та місця смерті. Зокрема, цінним в цьому питанні є "Пом'яник" Чину Святого Василя Великого, укладення якого започатковано в другій половині XVIII ст. і доведено до наших днів⁵. Також до нашого часу зберігся, в досить пошкодженому стані, пом'яник Лаврівського монастиря, окремі фрагменти якого датуються 1661–1896 рр.⁶ Для верифікації дати смерті залучаємо некрологи ченців, які укладалися та поширювалися по монастирях провінції для використання під час відправлення заупокійних богослужінь. Відповідно до нашого часу дійшли різні списки цих некрологів, які сучасними дослідниками запроваджуються до наукового обігу⁷.

Перед тим, як розпочати розгляд просопографічних характеристик чернецтва, слід зупинитися на підставовій інформації про чисельність насельників Лаврівської обителі, із часу її входження до складу Святопокровської провінції (1739) до періоду повернення у юрисдикцію єпископа (1783).

Розглянемо передусім динаміку чисельності насельників Лаврівського монастиря другої половини XVIII ст., яку можна репрезентувати за окремі роки: 1754 р. – 29 ченців (19 отців, 3 диякони, 7 братів), 1774 р. – 20 ченців (9 отців, 9 братів-кліриків, 2 брати-лаїки), 1776–1777 рр. – 20 ченців (11 отців, 9 братів), 1780 р. – 17 ченців (10 отців, 7 братів), 1782 р. – 21 монах (14 отців, 7 братів), 1783 р. – 20 ченців (13 отців, 7 братів), 1784 р. – 15 монахів (13 отців, 2 братів), 1791 р. – 17 ченців (10 отців, 7

братів), 1795 р. – 14 монахів (10 отців, із яких 2 працювали поза монастирем на парафіях. Не було в той час братів, а тільки 4 новики)⁸.

Нестабільність складу монастирської братії Лаврівського монастиря була обумовлена функціонуванням при цій обителі чернечих студій. Спостерігалася постійна плинність ченців, які по завершенні цих студій скеровувалися на продовження навчання до інших монастирів. Також у розглядуваний період практикувався підхід до постійного переміщення ченців із монастиря в монастир щоб монахи не звикали до постійного місця проживання, а відчували себе скитальцями у земному житті, зосередивши свої зусилля у пошуках шляхів до духовного вдосконалення. Ченці в одному монастирі мешкали від 1 до 4 років, і тільки в окремих випадках, у зв'язку із призначенням на адміністративні чи освітні посади, цей термін значно розширювався, що відповідало ухвалам Провінційних та Генеральних Капітул, зафіксованих у Конституціях Чину. Не тривалий період перебування у монастирі також був обумовлений тимчасовим навчанням ченців (1–2 роки).

У 1770-х рр. Лаврівський монастир належав до найбільших чернечих осередків Святопокровської провінції. Адже в різні проміжки часу, іноді поперемінно, при обителі діяли різні чернечі студії: 1740–1790 рр. – філософські та теологічні студії, а у 1775 р. догматичне богослов'я перенесено до Сатанова, а натомість у Лаврові започатковано курси риторики. Значно більша кількість насельників зафіксована тільки у Почаєві (43 особи), де функціонувала школа новіціату для кандидатів у ченці та знаходилась Провінційна Управа. Різкий спад чисельності ченців у 90-і рр. XVIII ст. був обумовлений релігійною політикою австрійської влади: заборонено складати чернечі обіти для кандидатів яким не виповнилося 24 роки, а також встановлено фіксований ліміт насельників монастиря (*numerus fixus*). Цісарський декрет від 13 липня 1782 р. заборонив приймати новику до будь-якого чернечого згромадження. Його умови були визначені у 1783 р., коли було дозволено вступати бажаючим до монастирів, якщо завершили студії та душпастирські практики. Відплив ченців також був спричинений еміграцією василіан поза межі Австрійської імперії, зокрема на територію польських земель, яка значно зросла після 1772 р., будучи водночас як легальною, так і не легальною. Також помітною була тенденція до зменшення чисельності братів-лаїків (із тимчасовими обітами), які домінували у православних монастирях. Вагому чисельність посеред василіанського чернецтва у другій половині XVIII ст. становили ієромонахи (отці) та брати-клерики (брати-професи із довічними обітами).

Надалі розглянемо просопографічні характеристики чернецтва. Зупинимось передусім на встановленні територіального і соціального походження насельників обителі. Більшість ченців народилися у Галичині (Перемишльська, Сяноцька, Галицька, Львівська землі Руського воєводства), і тільки два монахи походили із Польщі (Люблінське воєводство) та Угорщини. В особовому складі монастиря все таки переважали вихідці із теренів Перемишльської землі (9 із 20 ченців), а друге місце займали сусідні землі (Львівська та Сяноцька). Таким чином географічна база рекрутація до чернецтва охоплювала в основному довколишні села та міста. Значна перевага належала селянам (8 представників), за якими не відставала місцева дрібна перемишльська шляхта (7 осіб), і значно менше міщан (4 ченці) та духовенства (1 монах). Така соціальна статистика, свідчить про те, що в останній третині XVIII ст., спостерігається зменшення ролі шляхти у формуванні чернецтва, а натомість збільшується значимість селянства.

Загальний вік ченців становив від 23 до 89 років. Переважали монахи у віці 23–40 років (10 із 20 осіб). Ченці-брати (7 осіб), яким станом на 1783 р. виповнилося 23–38 років, представляли молоде покоління чернецтва, яке перебувало у Василіанському Чині впродовж 3–6 років, і тільки у двох випадках цей термін досягав 8–10 років. Адже, більшість братів, за загальноприйнятою тогочасною практикою, впродовж 8 років аскетичного життя проходила всі чернечі студії та здобувши теологічну освіту отримувала ієрейські свячення, стаючи ієромонахами. Проте траплялися поодинокі випадки, коли не всім братам вдавалося досягнути ступеня ієромонаха. Певний відсоток із них продовжував залишатися до кінця свого аскетичного життя братами-лаїками, виконуючи найпростіші послухання.

У середовищі ченців-отців (13 осіб), загальний вік яких охоплював 40–89 років і тільки в окремих випадках 28 років, час перебування в Чині коливався від 10 до 54 років. Таким чином, серед ієромонахів співслужіння поєднували молодше (8 осіб) та старше (5 осіб) покоління. Наявність значної кількості молодих ченців, свідчить проте, що Чин постійно поновлювався духовними покликаннями серед молоді. Зокрема, середній вік вступу до чернецтва коливався від 19 до 30 років, і траплялись окремі випадки раднішого (16) та пізнішого (34–36) духовного покликання. Адже законодавство Речі Посполитої, на відміну від Австрійської імперії, чітко не регламентувало вікового цензу щодо вступу до чернецтва. Тому випадки раднішого вступу практикувалися в основному до 1782 р.

Більшість ченців доживали свого віку до старості (80–90), однак траплялися поодинокі випадки ранньої смерті (32–34), які очевидно були зумовлені фізичними захворюваннями у молодому віці.

Духовна формація чернецтва передбачала проходження освітніх студій. Першою духовною школою у становленні кандидата у послушники була школа новіціату, яка у розглядуваний період становила один рік. Таких шкіл новіціату в Перемишльській єпархії до 1739 р. було три (Доброміль, Лаврів, Щеплоти). Після вилучення монастирів із юрисдикції єпископів та входження їх до окремої адміністративної одиниці – Святопокровської провінції, де поширювалася юрисдикція протоігумена, на її теренах функціонувало також два будинки для вишколу новиків (Доброміль, Почаїв). Якщо порівняти ці дві школи новіціату, то у кількісному співвідношенні переважала Почаївська. Зокрема, із 20 ченців 9 осіб проходили новіціат у Почаєві, 8 у Добромилі, а 3 у Лаврові (до 1739 р.). Також траплялися поодинокі випадки, коли кандидати до вступу у чернецтво зголошувалися до Добромиля, оскільки були вихідцями із Перемишльської землі, однак скеровувалися до Почаївського новіціату. Такий підхід очевидно був зумовлений обмеженими фінансово-майновими можливостями Добромильського монастиря, який іноді був переповнений.

Після завершення новіціату монахи складали чернечі обіти та продовжували освітні студії із риторики (Біла, Гоща, Замостя, Загайці, Збараж, Крехів, Лаврів, Спас, Щеплоти), філософії (Загайці, Замостя, Кременець, Лаврів, Луцьк, Львів, Підгірці, Сатанів, Теревовля, Унів), теології (Білосток, Доброміль, Лаврів, Львів, Остріг, Теревовля) та по здобутті духовної освіти (Львівська генеральна семінарія) отримували ієрейські свячення. Досить поодинокі випадки навчання у Римі (Грецька колегія) та здобуття наукового ступеня доктора богослов'я і вченого звання професора (тільки один монах). Це свідчить про те, що більшість василіанського чернецтва зосереджувало свою працю у напрямку душпастирської та місіонерської діяльності. І тільки не значний відсоток монахів займався педагогічною та науковою працею, яка значно активізувалася після входження монастирів до Австрійської імперії. Зокрема, Провінційна Управа, зіткнувшись із загрозою ліквідації Лаврівського монастиря, у 1788 р. заснувала при ньому Центральну Крайову Окружну Головну Школу для світської молоді із німецькою мовою навчання.

Частина ченців (8 із 20 осіб) перед вступом до чернецтва ще у світському житті здобули початкову освіту у громадських школах із граматики, логіки, риторики (Люблін, Львів, Самбір) та вищу із філософії (Львівська академія та Львівська школа отців-єзуїтів). Через відсутність джерельних свідчень не маємо змоги зробити повного зрізу знань ченцями латинської, польської, німецької та старослов'янської мов. І тільки в одному із випадків зауважено, що о. Теофіл Теодорський не знав старослов'янської мови, що очевидно спонукає нас до припущення, що він користувався польською та латинською мовами як у спілкуванні, так і у відправленні богослужінь.

Відповідного до свого покликання, освіти та здібностей на ченців покладалися певні монастирські обов'язки: адміністративні (ігумен, вікарій, прокуратор, протоігумен, консультор, секретар, префект місійної станиці, адміністратор парафії, резидент, архимандрит), господарські (економ, кравець, кухар, пекар), церковні (парох, сповідник, проповідник, ризник, соцій, хорист, місіонер, пресвітер при Перемишльській катедрі, капелан Смільницького жіночого монастиря), освітні (ректор, віце-ректор, префект, професор, декан, викладач, катехит, магістр). Згідно монастирського законодавства ченці-брати не могли посідати вищих керівних посад (ігумена, вікарія) або ж виконувати відповідальніші церковні обов'язки (сповідника, проповідника), які вимагали належної духовної освіти. Натомість на братів покладалися обов'язки послушника, рефектарія, хориста, піддиякона, диякона, помічника ризника. І тільки після здобуття відповідної освіти ченці-брати залучалися до педагогічної праці, будучи катехитами та вчителями у початкових школах, які відкривалися при монастирях.

Таким чином, під час проведення порівняльних характеристик, із врахуванням чисельності монахів, встановлено, що розглядуваний монастир належав до великих чернечих осередків не тільки Перемишльської єпархії, але й цілої Святопокровської провінції. Наявність значної кількості ченців-братів була обумовлена функціонуванням при обителі чернечих студій. Брати – як насельники даної обителі виконували допоміжні обов'язки у духовній праці отців-василіан. Вікові характеристики засвідчують, що монастир населяли брати, які проходили духовний вишкіл у практикуванні основ аскетичного укладу життя. Соціальна база рекрутації до чернецтва охоплювала представників різних прошарків тогочасного суспільства: селян, шляхти, міщанства та духовенства. Освітній вишкіл братів був традиційно обумовлений навчанням у новіціаті, студіями з риторики, філософії, теології та духовних семінаріях. Завдяки виконанню ченцями покладених на них обов'язків Лаврівський монастир продовжував функціонувати як осередок духовності та культури, незважаючи на досить мінливі суспільно-політичні обставини розвитку ранньомодерного суспільства.

**Звіт про персональні дані ченців Лаврівського монастиря Перемишльської єпархії
укладений 23.07.1783 р.¹**

Ім'я та прізвище ченця	Край народження	Час та місце вступу до чернецтва	Час та місце складення чернечих обітів	Свячення	Студії	Монастирські обов'язки	Церковні обов'язки	Вік	Примітки
о. Корнелій Срочинський	галицький	01.09.1754 Добромилі	14.09.1755 Добромилі	17.10.1755 піддиякон 24.06.1756 ієромонах	філософія (3 р.), теологія догматична і спекулятивна (4 р.) у Львівському монастирі Св. Юрія	місіонер та ігумен 13 р., секретар, консультор Галицької провінції, ігумен Лаврівського монастиря	сповідник, проповідник	52	постійно проживав в Галичині не полишаючи її меж
о. Теофіл Теодорський	галицький	30.08.1728 Лаврів	08.09.1729 Лаврів	27.09.1730 піддиякон диякон 05.10.1730 ієромонах	без знання слов'янської мови	вікарій, ігумен у Лаврові до теперішнього часу	сповідник	89	не залишав Галичину впродовж 16 р.
о. Іполит Ленкевич	галицький	20.08.1762 Почаїв	29.08.1763 Почаїв	25.03.1769 піддиякон 23.04.1769 диякон 15.05.1769 ієромонах	філософія у Терембурі (2 р.), теологія у Добромилі та Лаврові (4 р.)	викладав риторику, теологію у громадських та монастирських школах	декілька років хворів, останні 6 р. сповідник	41	проживав постійно в Галичині останні 3 р.
о. Сильвестр Григорович	галицький	09.09.1744 Почаїв	10.09.1745 Почаїв	25.03.1754 піддиякон 23.04.1755 диякон 21.04.1756 ієромонах	філософія, теологія в Римі	ігумен, вікарій в різних монастирях, економ у Лаврові	проповідник, сповідник	56	проживав в Галичині постійно 10 р.
о. Амброзій Щигельський	галицький	12.04.1729 Лаврів	13.04.1730 Лаврів	01.10.1730 піддиякон диякон 06.10.1730 ієромонах	філософія у Львові	ігумен у Лаврові	був проповідником, сповідником, тепер через старість не виконує жодних обов'язків	77	загальна хвороба
о. Альфонс Созанський	галицький	23.10.1773 Добромилі	27.10.1774 Добромилі	26.10.1780 піддиякон 23.01.1782 диякон 02.02.1782 ієромонах	філософія у Лаврові (2 р.), теологія у Львові та Лаврові по одному році	парох, проповідник	парох, проповідник	28	завжди проживав у Галичині
о. Віктор Рудницький	галицький	09.04.1773 Почаїв	11.04.1774 Почаїв	26.10.1780 піддиякон 08.08.1781 диякон ієромонах	філософія Підгірці (2 р.), теологія Лаврів (2 р.)	прокуратор	проповідник, сповідник	28	проживав у Галичині останні 7 р.

¹ Державний архів у Перемишлі (Archiwum Państwowe w Przemyślu). – Archiwum Biskupstwa Greckokatolickiego w Przemyślu. – Sygn. 222. – S. 33–42.

Студії

о. Іларіон П'ятковський	польський	1773 Почаїв	1774 Почаїв	01.08.1781 піддиякон 23.01.1782 диякон 02.02.1782 ієромонах	філософія Луцьк і Унів, теологія моральна догматична Лаврів	парох у Висоцьку Верхньому	парох проповідник	28	проживав постійно у Галичині останні 5 р.
о. Ісаєя Татаркевич	галицький	1756 Доброміль	1757 Доброміль	1765 піддиякон диякон 1766 ієромонах	філософія Лаврів, теологія моральна Сатанів	катехит, проповідник, парох, ричник	жодні	47	проживав постійно у Галичині останні 8 р.
о. Йоанікій Копистинський	галицький	15.07.1730 Лаврів	21.10.1731 Лаврів	19.03.1734 піддиякон 25.05.1734 диякон 23.10.1738 ієромонах	ніякі	раніше виконував різні обов'язки	жодні	76	загальна хвороба
о. Філемон Гарасимович	польський	26.02.1777 Почаїв	26.02.1778 Почаїв	26.10.1780 піддиякон 01.07.1781 диякон 16.10.1781 ієромонах	філософія Кременець теологія Лаврів (1 р.)	парох	сповідник	40	проживав постійно у Галичині останні 6 р.
о. Макарій Дроздовський	галицький	1754 Доброміль	1755 Доброміль	1758 піддиякон диякон 1767 ієромонах	ніякі	місіонер, виконував послушання в справах братії	ніякі	53	проживав постійно у Галичині останні 4 р.
о. Онуфрій Смольський	галицький	1760 Почаїв	1761 Почаїв	1762 піддиякон диякон 1763 ієромонах	ніякі	виконував різні монастирські послушання, останні два роки парох	священик, місіонер	50	проживав постійно у Галичині останні 5 р.
бр. Модест Гриневецький	галицький	06.10.1777 Доброміль	23.04.1783 Доброміль	ніякі	філософія Замостя	викладав у Дрогобицькій громадській школі (2 р.), тепер навчає у класі поетики та риторики у Лаврові	ніякі	25	проживав у Галичині від часу вступу до чернецтва
бр. Никифор Фігнер	угорський	30.09.1777 Доброміль	15.08.1783 Доброміль	ніякі	риторика, два роки Спас, третій рік Лаврів	ніякі студент	ніякі	25	проживав у Галичині від часу вступу до чернецтва
бр. Епіфаній Нестеровський	галицький	07.07.1781 Доброміль	16.09.1782 Доброміль	ніякі	риторика Спас (1 р.), Лаврів (1р.)	ніякі студент	ніякі	27	проживав у Галичині від часу вступу до чернецтва

Студії

бр. Гервасій Канафоський	галицький	28.05.1780 Доброміль	на даний час не склав обітів професа	ніякі	риторика Спас (2 р), Лаврів (1 р.)	ніякі студент	ніякі	23	проживав у Галичині від часу вступу до чернецтва
бр. Януарій Огоркевич	галицький	12.02.1781 Доброміль	на даний час не склав обітів професа	ніякі	риторика Спас (2 р), Лаврів (1 р.)	ніякі студент	ніякі	20	проживав у Галичині від часу вступу до чернецтва
бр. Север'ян Дмитровський	польський	1775 Почаїв	1776 Почаїв	1778 піддиякон диякон	ніякі	послушник в монастирі	ніякі	38	проживав постійно у Галичині останні 3 р.
бр. Теодозій Антоневський	галицький	25.08.1773 Почаїв	29.08.1774 Почаїв	ніякі	ніякі	послушник в монастирі	ніякі	34	проживав постійно у Галичині останні 9 р.

Укладений звіт про ченців для підтвердження правдивості поданих записів
завірено печаткою монастиря та підписано власною рукою.
Дано у Лаврівському монастирі (ЧСВВ) Року Божого 1783 р. дня 26 липня
о. Корнелій Срочинський (ЧСВВ) ігумен Лаврівський
[оригінали підпису та печатки]

Додаток II

**Біограми ченців, які проживали у Лаврівському монастирі
станом на 1783 р.**

Антоневський Теодозій

Світське ім'я – Теодор. Батьки – Антоній та Анна. Народився 17 лютого 1748 р. в Уневі Піщанського циркулу. Вступив 25 серпня 1773 р. до чернецтва у Почаєві. Після року випробовувань у новіціаті 29 серпня 1774 р. склав чернечі обіти професа. Після цього відправлений до Краснопуцького монастиря для виконання обов'язків економа. З жовтня 1775 р. перебував у Львівському монастирі Св. Юрія, будучи економом та послушником^а. В травні 1779 р. переїхав до Яворівського монастиря у Лісок (Чернилява)^б, а в жовтні 1779 р. переїхав до Дрогобича (вікарій та економ), серпень 1781 р. – отримав дияконівські свячення у Львівському монастирі Св. Онуфрія. У лютому 1782 р. переїхав до Доброміля для проходження теологічних студій^в.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski...Т. III. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-436. – С.1102).

^аІз 1774 р. – послушник Львівського монастиря Св. Юрія (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775*).

^бПротягом 1776–1779 рр. виконував різні послушання у Чернилявському монастирі (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

^вЧас та місце смерті не встановлені (авт.).

Гарасимович Філемон

Народився 1743 р. у м. Дубно. В 1777 р. склав чернечі обіти професа у Добромилі^а. Закінчив філософські та теологічні студії^б. Із 1784 р. перебував у Білині^в. Через хворобу мав дефекти мовлення.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. I. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-614. – С. 331).

^а За іншими даними 26 лютого 1777 р. – вступив до чернецтва у Почаєві, а 26 лютого 1778 р. – склав чернечі обіти в тому ж монастирі. 26 жовтня 1780 р. – піддияконівські, 1 липня 1781 р. – дияконівські, а 16 жовтня 1781 р. – ієрейські свячення (Див.: Звіт 1783 р.).

^б Закінчив філософські студії у Кременці, а теологічні у Лаврові (Див.: Звіт 1783 р.). За іншими джерелами у 1778–1779 рр. розпочав вивчення філософії у Сатанівському монастирі (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

^в Станом на 1783 р. – парох та сповідник при монастирській церкві Св. Онуфрія у Лаврові (Див.: Звіт 1783 р.). Час та місце смерті не встановлені (авт.).

Григорович Сильвестр

Світське ім'я – Стефан. Батьки – Микола та Анна. Народився 28 березня 1725 р. на теренах Львівської землі. Закінчив клас риторики у Львівській школі. Вступив 8 липня 1742 р. до чернецтва у Почаєві. Після року випробовування у новіціаті в 1743 р. склав довічні обіти професа^а. Відправлений до Гощі на студії з риторики, де навчався три роки. В серпні 1746 р. переїхав до Львова на студії з філософії^б. По їх завершенні скерований до грецької колегії у Римі для продовження студій з теології та філософії. По завершенні навчання отримав ієрейські свячення. В червні 1753 р. повернувся на терени Святопокровської провінції та призначений вікарієм Підгородського монастиря, 1754 р. – сповідник у Подденбці, серпень 1755 р. – викладач філософії у Лаврові, а через рік проповідник та вікарій, серпень 1757 р. – вікарій у Крехові, проповідник у Луцьку, липень 1760 р. – ігумен у Почаєві (2 роки). 3 липня 1762 р. – секретар о. Йосафата Висоцького, Жовківського архимандрита та вікарія провінціала (протоігумена). Від 6 серпня 1763 р. – ректор монастирської школи у Шаргороді, а 27 серпня 1765 р. відправлений до Пугінок на посаду ігумена новофундованого монастиря. Через рік переїхав до Литвинова, будучи ігуменом (1 рік 8 місяців), а далі став сповідником у Щеплотах, вікарієм та економом у Сокільцях^в. Із серпня 1782 р. – резидент у Білині, а із 1784 р. – сповідник, префект у Почаєві. Помер у 1786 р., будучи ігуменом у Лаврові.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. III. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-436. – С. 1047).

^а За іншими даними 1744 р. вступив до чернецтва, а 1745 р. склав чернечі обіти професа (див.: Звіт 1783 р.).

^б 1748 р. – брат Почаївського монастиря (Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie. – Zespół Ławra Poczajowska. – Sygn. 2. Skrutenia. – S.78).

^в 1773–1774 рр. – сповідник та парох у Кам'янецькому монастирі (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773*). 1775–1776 рр. – вікарій та сповідник Крехівського монастиря (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775*). 1778–1779 рр. – ігумен та сповідник Завалівського монастиря (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

Гриневецький Мелетій (Модест)

Світське ім'я – Михайло. Батьки – Василь та Єва. Народився 8 вересня 1758 р. у м. Лютовиська на теренах Сяноцької землі. Закінчив клас риторики у Самбірській школі. Вступив до чернецтва 8 жовтня 1777 р. у Добромилі. Після року випробовування у новіціаті не склав чернечих обітів професа у зв'язку із перешкодою щодо дотримання австрійського законодавства (дозволено постригати у ченці із 25 років), тому відтерміновано час постригу, який відбувся 8 жовтня 1778 р. В лютому 1779 р. відправлений до Святоспаського монастиря для проходження студій з риторики^а. В цьому ж році переїхав до Замостя на студії з філософії. По завершенні студій, через два роки, зайнявся викладацькою працею у Замості: магістр монастирської школи (1781 р.), магістр граматики (1782 р.). У 1783 р. – магістр у Добромилі, а згодом відправлений до Лаврова для викладання філософії. Через рік скерований до генеральної семінарії у Львові для здобуття теологічної освіти. По завершенні навчання став префектом Львівської семінарії. В цій же семінарії продовжував вивчати догматичну теологію. 1 липня 1789 р. закінчив навчання у семінарії. 7 жовтня 1789 р. отримав ієрейські свячення від львівського владики Петра Білянського. Після цього виконував обов'язки ігумена Львівського монастиря Св. Онуфрія. Був ректором Львівської академії та провінціалом (протоігуменом) Святоспаської провінції^б. Помер 1 квітня 1823 р.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. III. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-436. – С. 812, 842).

^а 1778–1779 рр. – проходив студії у Святоспаському монастирі (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajow, 1778*).

^б Доктор богослов'я і професор Львівського Університету, ректор, декан богословського відділу, в Чині протоігумен Галицької Провінції (Вибір з “Пом'яника” Чину Св. Василя Великого – квітень // режимдоступу http://www.bazylianie.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=254:lr&catid=16:historia_zakonu&Itemid=3).

Дмитровський Север'ян

Світське ім'я – Стефан. Батьки – Андрій та Анна. Народився 25 жовтня 1745 р. у с. Березів Перемишльської землі. Хорист та послушник. Вступив до чернецтва 11 жовтня 1775 р. у Добромилі. Після року випробовувань у новіціаті 11 серпня 1776 р. склав чернечі обіти професа^а. Відправлений до Задарівського монастиря для виконання обов'язків економа. Через 4 р. у 1780 р. переїхав до Золочівського монастиря, де також був економом. У січні 1782 р. відбув до Збаража, де виконував послушання. 9 червня 1782 р. отримав дияконівські свячення із рук луцького владики Кипріяна Стецького у Почаєві^б. У 1787 р. переїхав із Лаврова до Топільниці, де був прокуратором обителі^в.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. III. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-436. – С. 1019).

^а За іншими даними вступив до чернецтва і склав чернечі обіти професа у Почаєві. (див.: Звіт 1783 р.).

^б За іншими даними у 1778 р. отримав піддияконівські та дияконівські свячення. (див.: Звіт 1783 р.).

^в Станом на 1783 р. – брат Лаврівського монастиря, оскільки ще не отримав ієрейських свячень та був послушником в обителі (див.: Звіт 1783 р.). Час та місце смерті не встановлені (авт.).

Дроздовський Макарій

Світське ім'я – Михайло. Батьки – Теодор та Теодозія. Народився у вересні 1727 р. у с. Вишня Белзького воєводства. Хорист та послушник. Вступив до чернецтва 30 липня 1754 р. у Почаєві. Після року чернечих випробовувань у новіціаті в лютому 1755 р. не склав чернечих обітів професа, а відправлений до Овруцького монастиря, де будучи економом обителі також продовжив проходження новіціату. 1 серпня 1756 р. склав чернечі обіти професа. У травні 1758 р. відправлений до Калинів-

ки, будучи прокуратором. В липні 1759 р. відправлений до Манківки для виконання обов'язків послушника. Через чотири роки, із серпня 1763 р. відправлений до Калинівки. Звідкіля 2 липня 1766 р. переїхав до Львівського монастиря Св. Юрія для виконання обов'язків прокуратора. 1 серпня 1766 р. перебував у Львівському монастирі^а. Був Овруцьким архимандритом, провінціалом та прокуратором впродовж багатьох років. 1773 р. – прокуратор у Городищі^б. 1775 р. переїхав до монастиря у Загорові^в. 1777 р. – переїхав із Загорова до Замостя, де також був прокуратором. У квітні 1779 р. вибув із Замостя до Щеплот, виконуючи ті ж самі обов'язки^г. 1784 р. – прокуратор у Ямниці. 15 лютого 1786 р. вибув із Кристинополя до Щеплот^д.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anasztasium Piotrowski... Т. II. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-435. – С. 776).

^а 1767 р. – отримав ієрейські свячення (*Lorens B. Bazylianie prowincji koronnej w latach 1743–1780. – Rzeszów, 2014. – S. 446*).

^б 1773–1774 рр. – був прокуратором монастиря у Городищі (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773*).

^в 1775–1776 рр. – прокуратор та економ монастиря у Загорові (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775*).

^г 1778–1779 рр. – місіонер та хорист монастиря у Щеплотах (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

^д 30.10.1807 р. – упокоївся о. Макарій Дроздовський, економ по монастирях: Св. Юрія у Львові, в Овручі, Загорові, Замості, Щеплотах, Ямниці, Кристинополі та Гошеві (Витяг з “Пом'яника” Чину Святого Василя Великого – місяць червень // режим доступу http://www.bazylianie.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=404:lr-15&catid=16:historiazakonu&Itemid=3).

Канафоський Гервасій

Світське ім'я – Григорій. Батьки – Іван та Єва. Народився 30 січня 1760 р. у м. Городок. Навчався пів року на студіях з риторики у Львівській академії. 28 травня 1780 р. вступив до чернецтва у Добромилі. Після року випробувань у новіціаті 30 травня 1781 р. не склав чернечих обітів професа та відправлений до Святоспаського монастиря на студії з риторики. Через рік переїхав до Лаврова для продовження студій з риторики^а. По завершенні студій переїхав до Дрогобича для викладання німецької мови. Вчителював у Дрогобичі від 1 вересня 1785 р. до 15 серпня 1786 р. 24 вересня 1786 р. повернувся до Львова, де проходив теологічні студії. По завершенні навчання у 1792 р. отримав ієрейські свячення^б.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anasztasium Piotrowski... Т. II. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-435. – С. 414).

^а Станом на 1783 р. залишався не професом. Був братом у Лаврівському монастирі, оскільки не отримав жодних свячень (див.: Звіт 1783 р.).

^б Час та місце смерті не встановлені (авт.).

Копистинський Йоаникій

Світське ім'я – Іван. Батьки – Василь та Пелагія. Народився 30 березня 1707 р. у с. Донбровка Сяноцької землі. Хорист та посушник. Вступив до чернецтва 11 жовтня 1730 р. до Лаврова^а. Після року чернечих випробувань у новіціаті 1731 р^б. склав чернечі обіти професа та призначений спочатку економом, а потім рефектарем, помічником захристиянина Лаврівського монастиря. 27 жовтня 1736 р^в. отримав ієрейські свячення із рук перемишльського владики Ієроніма Устрицького у монастирській церкві Святоспаської обителі, де залишився виконувати обов'язки пресвітера

впродовж 7 років. У вересні 1743 р. відправлений до монастиря у Синьковичах, будучи прокуратором протягом 5 років. У травні 1748 р. повернувся до Лаврова для виконання обов'язків пекаря, а згодом переїхав до Угорщини, де перебував 15 років. 2 лютого 1764 р. відправлений до Святоспаського монастиря, будучи прокуратором у Топільниці. Звідтіля 20 березня 1767 р. відбув до Щеплот для виконання обов'язків прокуратора, а через три роки відправлений до Домашова[†]. Помер 1786 р. у Лаврівському монастирі.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. II. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-435. – С. 601).

^а За іншими даними вступив до чернецтва 15 липня 1730 р (див.: Звіт 1783 р.).

^б За іншими даними склав чернечі обіти 21 жовтня 1731 р (див.: Звіт 1783 р.).

^в За іншими даними 19 березня 1734 р. – піддиякон, 25 травня 1734 р. – диякон, 23 жовтня 1738 р. – ієромонах (див.: Звіт 1783 р.).

[†] 1773–1777 рр. – місіонер Лаврівського монастиря, 1778–1779 рр. – соцій у Білині, резиденції Лаврівської обители (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773; Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775; Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*). Станом на 1783 р. перебував у Лаврівському монастирі (див.: Звіт 1783 р.).

Ленкевич Іполит

Світське ім'я – Якуб. Батьки – Теодор та Анна. Народився в 1742 р. у с. Негребка Перемишльської землі. Закінчив клас логіки. Вступив 20.08.1762 р. до чернецтва у Почаєві. 29 серпня 1763 р. склав чернечі обіти професа. Після цього відправлений до Теребовлі, де протягом двох років проходив філософські студії. Звідтіля скерований на посаду вчителя монастирської школи в Умані (1 рік). У 1767 р. повернувся до Добромиля для продовження теологічних студій. Незабаром 25 березня 1769 р. у Страшевичах отримав піддияконівські свячення із рук перемишльського владики Атанасія Шептицького. 15 серпня 1770 р. – дияконівські, а 15 травня 1771 р. – ієрейські свячення^а. 13 червня 1771 р. відправлений до Лаврова для продовження теологічних студій. Через чотири роки, по завершенні студій, відправлений до Умані, де був професором риторики впродовж двох років. За деякий час повернувся до Замостя для викладання філософії. За один рік переїхав до Умані, де викладав моральну теологію^б. У 1776 р. відправлений до Шаргороду, де продовжував виконувати обов'язки віцекратора та професора теології (2 роки), а потім професора та префекта школи (2 роки)^в. У 1780 р. скерований до Добромиля на посаду магістра новиків. Серпень 1781 р. відправлений до Лаврова, будучи професором моральної і догматичної теології. 1784 р. – резидент та парох у Топільниці[†].

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. II. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-435. – С. 526).

^а За іншими даними 23 квітня 1769 р. – дияконівські, а 15 травня 1769 р. – ієрейські свячення (див.: Звіт 1783 р.).

^б 1773–1776 рр. – професор риторики, поетики, догматики та проповідник по святах, сповідник (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773; Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775*).

^в 1778–1779 рр. – вікарій, проповідник, сповідник Крехівського монастиря (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

[†] Станом на 1783 р. перебував у Лаврові. Декілька років хворів. Останні 6 років був сповідником (див.: Звіт 1783 р.). Час та місце смерті не встановлені (авт.).

Нестеровський Епіфаній

Народився у 1755 р. Вивчав німецьку мову в Острозі, а також здобув теологічну освіту^а. Отримав ієрейські свячення. У 1795 р. повернувся до Галицької провінції^б.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. I. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-614. – С. 305).

^а 7 липня 1781 р. – вступив до чернецтва у Добромилі, де пройшовши чернечі випробовування 16 вересня 1782 р. – склав чернечі обіти професа (див.: Звіт 1783 р.).

^б Час та місце смерті не встановлені (авт.).

П'ятковський Іларіон

Світське ім'я – Іван. Батьки – Франциск та Анна. Народився в 1753 р. у Люблінському воєводстві. Закінчив школу в Любліні. Вступив у 1773 р. до чернецтва. Проходив новіціат у Почаєві. У 1774 р. склав чернечі обіти професа. Проходив студії із риторики у монастирях в Загайцях, Білій та Гощі^а. Студії із філософії продовжив у Луцьку (2 роки)^б. Закінчив студії в Уневі. 15 січня 1781 р. скерований на теологічні студії до Лаврівського монастиря. 23 січня 1782 р. отримав дияконівські^в, а 2 лютого 1782 р. ієрейські свячення із рук холмського владика та адміністратора перемишльської єпархії Максиміліана Рилла у Лаврівському монастирі. У жовтні 1795 р. відправлений до монастиря у Погоні, де був парохом. 1784 р. – парох у Висоцьку Верхньому^г.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. II. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-435. – С. 505).

^а 1775–1776 рр. – студент першого року навчання на теологічних студіях у Білостоці (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajow, 1775*).

^б 1778–1779 рр. – студент другого року навчання на теологічних студіях у Луцьку (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajow, 1778*).

^в Перед тим 1 серпня 1781 р. пройшов піддияконівські свячення (див.: Звіт 1783 р.).

^г Час та місце смерті не встановлені (авт.).

Рудницький Віктор

Світське ім'я – Василь. Батьки – Стефан та Марія. Народився 9 квітня 1756 р. у с. Кривці Глинянського дистрикту. Вступив до чернецтва 20 березня 1772 р. у Почаєві та по завершенні новіціату склав чернечі обіти професа^а. 2 березня 1773 р. відправлений на студії з риторики до Загайців, які продовжив у Щеплотах^б. Через рік переїхав до Гощі для завершення вивчення риторики. По їх завершенні скерований до Уманського монастиря, де був вчителем у нижчих класах. Згодом переїхав до монастиря у Підгірці, виконуючи обов'язки ризника, де також пройшов філософські студії^в. У Лаврові проходив моральну і догматичну теологію. 26 жовтня 1781 р. отримав ієрейські свячення із рук адміністратора перемишльської єпархії Максиміліана Рилла^г. У 1780 р. перебував у Львівському монастирі Св. Івана^д. 1784 р. – прокуратор у Почаєві^е.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. III. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-436. – С. 1175).

Студії

^a За іншими даними 9 квітня 1773 р. вступив до чернецтва, а 11 квітня 1774 р. – склав чернечі обіти професа (див.: Звіт 1783 р.).

^b 1775–1776 рр. – проходив студії у Щеплотському монастирі (Cathalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775).

^b 1778–1779 рр. – проходив студії у Підгорецькому монастирі (Cathalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778).

^r За іншими даними 26 жовтня 1780 р. – піддиякон, 8 серпня 1781 р. – диякон, ієромонах (див.: Звіт 1783 р.).

^a Станом на 1783 р. – проповідник та сповідник у Лаврівському монастирі (див.: Звіт 1783 р.).

^e Помер 1788 р. у Лаврові (Лось В., Сінкевич Н. Catalogus partum et fratrum defunctorum Чину св. Василя Великого у фондах інституту рукописів НБУВ (середина XVIII – початок XIX ст.) // Генеалогічні записки. – Вип. 12 (нової серії 6). – Львів, 2014. – С. 87).

Смольський Онуфрій

Світське ім'я – Іван. Батьки – Яків та Марія. Народився 26 липня 1733 р. на теренах Галицької землі. Вступив 11 червня 1760 р. до чернецтва у Почаєві. Після року випробовувань у новіціаті 14 червня 1761 р. склав чернечі обіти професа. 6 червня 1762 р. відправлений до Завалова для виконання обов'язків помічника захристиянина^a. 10 травня 1763 р. – отримав ієрейські свячення із рук львівського владики Лева Шептицького у Крилосі. 2 вересня 1763 р. скерований до Теребовлі для виконання обов'язків економа. 11 січня 1765 р. – захристиянин в Угорниках. 17 квітня 1766 р. – захристиянин у Луцьку. Через чотири роки переїхав до Мильчена, а за рік скерований до Деревлян, а за пів року – до Почаєва, а далі до Крилоса, а через три роки до Задарова, будучи захристиянином. Із серпня 1773 р. скерований до Лаврова, будучи хористом і місіонером^b. 3 липня 1774 р. – ризник і парох у Жовкві. Із вересня 1775 р. – ризник у Віціні^b. У березні 1777 р. переїхав із Віцина до монастиря у Погоні, де був сповідником^r. Звідкіля у липні 1781 р. переїхав до Дрогобича, будучи резидентом у Летні. У вересні 1782 р. – ризник у Лаврові та Білині^a. 1787 р. переїхав із Лаврова до Струсова. 1789 р. – вибув із Струсова до Деревлянської Волі, де також виконував обов'язки ризника^e.

(рукописне джерело – Cathalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. III. (01.07.1766, Ovruciae), місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-436. – С. 883).

^a 1762 р. – отримав піддияконівські та дияконівські свячення (див.: Звіт 1783 р.).

^b 1773–1774 рр. – отець, кравець у Лаврівському монастирі (Cathalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773).

^b 1775–1776 рр. – ризник монастиря у Подденбці (Cathalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775).

^r 1778–1779 рр. – сповідник монастиря у Погоні (Cathalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778).

^a Станом на 1783 р. – парох та місіонер у Лаврові (див.: Звіт 1783 р.).

^e Час та місце смерті не встановлені (авт.).

Созанський Альфонс

Світське ім'я – Антоній. Батьки – Якуб та Марія. Народився 1755 р. у с. Дусівці Перемишльської землі. Вступив 11 березня 1773 р. до чернецтва в Добромилі. Через рік новіціату 1774 р. склав чернечі обіти професа. Після цього направлений до Лаврівського монастиря для проходження студій з риторики та філософії^a. По завершенні студій відбув до Дрогобича, будучи вчителем у початковій школі^b. Згодом скерований до Добромиля, а звідтіля до Львівського монастиря Св. Юрія на теологічні студії. 18 серпня 1781 р. прибув до Лаврова для продовження вивчення теології. 1784 р. – парох і

проповідник у Добромилі. У 1799 р., відповідно до записів у хроніці Крехівського монастиря, був адміністратором у Васильові^а.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... T. I. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-614. – С. 15).

^а 1775–1776 рр. – проходив студії у Лаврівському монастирі (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775*).

^б 1778–1779 рр. – магістр класу інфіми у Дрогобицькій гімназії при монастирі отців-василіан (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

^в Час та місце смерті не встановлені (авт.).

Срочинський Корнелій

Світське ім'я – Георгій. Батьки – Семеон та Анна. Народився у 1731 р. в с. Седлиська Перемишльської землі. Закінчив філософські студії у Перемишльській школі отців-езуїтів. Вступив 1 вересня 1754 р. до чернецтва в Добромилі. Після року новіціату 14 вересня 1755 р. склав довічні чернечі обіти професа. Цього ж року відправлений на теологічні студії до Львова. Після чотирьох років 29 серпня 1759 р. відправлений до Замостя для виконання обов'язків місіонера. Звідти 1764 р. відправлений до Угорницького монастиря на посаду ігумена. У 1766 р. скерований до Кристинополя, будучи ігуменом та префектом місійної станиці^а.

У 1755 р. висвячений у диякони Чину, а через рік 1756 р. отримав ієрейські свячення із рук владики Лева Шептицького^б. Будучи ігуменом Кристинопільського монастиря зумів побудувати нову монастирську церкву та приміщення обителі^в.

У 1776 р. на Унівській капітулі обраний секретарем Святопокровської провінції^г. У 1780 р. на провінційній капітулі у Тороканах, яка вирішувала питання про утворення нової Галицької провінції Святого Спасителя, обраний консультором провінційної управи, продовжуючи виконувати обов'язки ігумена, але вже у Лаврівському монастирі^д. У 1788 р. був проповідником та сповідником. Помер 21 березня 1790 р.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... T. I. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-614. – С. 236).

^а 1766–1775 рр. – ігумен Кристинопільського монастиря (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775*).

^б 17 жовтня 1755 р. – піддияконські та дияконські, а 24 червня 1756 р. – ієрейські свячення (див.: Звіт 1783 р.).

^в Під час ігуменування у Кристинополі він написав ряд рукописних праць пов'язаних із укладенням історії монастиря, монастирської документації, інвентарів, метрик, книг церковних братств, щоденників, місій, каталогів монастирської бібліотеки, книг приходів та розходів, а також теологічно-філософського жанру – “Людна пустиня”. Проте, найбільше серед творчого доробку вирізняють дослідники укладену ним “Хроніку Кристинопільського монастиря від 1766–1776 рр.”. В лютому 1770 р. під час візитації Кристинопільського монастиря Протоігумен (провінціал) о. Інокентій Матковський доручив о. Срочинському написати працю, яка би трактувала про спосіб та методи василіанських місій. Отець Срочинський написав таку працю до кінця травня 1770 р. під назвою: “*Methodus Peragendi Missiones Apostolicas in Provincia Ruthena O. S. Basilii Magni*”. Ця книга вийшла друком у друкарні отців-василіан у Почаєві в 1772 р. та вважається цінним набуток у василіанській місійній літературі. Також йому належить “Катехизм, який був коротко зібраний ... на різних місцях ЧСВВ”, також друкований у Почаєві від 1772 р. Видав книжечку про св. Онуфрія з різними піснями у Львові від 1773 р. (*Łukaj o. R. ZSBM Autor dziejopisu monasteru Krystynopolskiego o. Korneliusz Sroczyński ZSBM. – Kraków, 1939. – S. 5 – 12*).

[†] 1776–1780 рр. – секретар Святопокровської провінції ЧСВВ (Cathalogus Professorum Ordinis S. V. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778). Із часу його врядування як секретаря провінції, із ініціативи о. Йосифа Моргульця, походять 2 окружні провінційні листи, писані рукою о. Корнелія Срочинського та друковані: один писаний у Почаєві дня 7 лютого 1777 р., а другий в Загарові від 15 листопада 1778 р. Обидва ці листи друковані у василіанській друкарні в Почаєві. У 1778 р. о. Корнелій був візитатором василіанських монастирів Святопокровської провінції. Впродовж 1779 р. перебував у Відні. (Łukań o. R. ZSBM Autor dziejopisu monasteru Krystynopolskiego o. Korneliusz Sroczyński ZSBM. – Kraków, 1939. – S. 5 – 12).

[‡] Виконував обов'язки ігумена у Лаврові від 2 травня 1781 до 14 травня 1788 р. За час урядування у Лаврові уклав ряд рукописних книг історичного жанру: – історія Лаврівського монастиря ЧСВВ від XIII до XVIII ст.; – акти Лаврівського монастиря у 2 книгах; – книга привілеїв та записів Лаврівського монастиря; – книга фундаційних привілеїв; – список прав Лаврівського монастиря (Łukań o. R. ZSBM Autor dziejopisu monasteru Krystynopolskiego o. Korneliusz Sroczyński ZSBM. – Kraków, 1939. – S. 5 – 12).

Татаркевич Ісає

Світське ім'я – Іван. Батьки – Стефан та Анна. Народився у січні 1736 р. в місті Яворів, старостві Перемишльської землі. Закінчив навчання у класі логіки у Львівській школі. Вступив 31 серпня 1760 р. до чернецтва в Почаєві. Після року випробувань у новіціаті 1 вересня 1761 р. склав чернечі обіти професа^а. 1 лютого 1762 р. відправлений до Гощі для проходження студій з риторики. У серпні 1762 р. переїхав до Лаврова, де студював філософію. Під час навчання отримав дияконівські свячення із рук перемишльського владика Атанасія Шептицького. 13 жовтня 1762 р. відправлений до Святоспаського монастиря для виконання обов'язків економа. 30 серпня 1763 р. переїхав до Загайців для продовження філософських студій. 30 квітня 1764 р. відправлений до Тригір'я, де був катехитом, а через рік 21 серпня 1765 р. скерований до Білостока, де також був катехитом. Із 9 серпня 1766 р. катехит у Гранові, а з 19 червня 1767 р. проходив студії з моральної теології у Теревовлі (4 місяці). Після цього катехит в Улашківському монастирі, звідкіль через три роки відправлений до Сокильця (катехит), Лішня (катехит), Летня (катехит із 30 вересня 1769 р.). 5 травня 1771 р. у Валяві отримав ієрейські свячення із рук перемишльського владика Атанасія Шептицького. Із 1773 р. – проповідник у Щеплотському монастирі^б, а з 1775 р. у Верхраті^в, і в цьому ж році переїхав до Сокильця, де й помер у 1788 р.^г Деякий час (1784 р.) перебував у Почаєві. Прожив всього 52 роки із яких 28 років перебував у Василіанському Чині. Із цих 28 років більшість часу проживав по монастирях Галичини (22 роки). За час перебування в Чині здобув філософську та теологічну освіту.

(рукописне джерело – Cathalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anas-tasium Piotrowski...Т. II. (01.07.1766, Ovruciae), місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-435. – С. 702).

^а За іншими даними 1756 р. вступив до Добромільського монастиря, а 1757 р. склав чернечі обіти професа (див.: Звіт 1783 р.).

^б 1773–1774 рр. – проповідник у Щеплотському монастирі (Cathalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773).

^в 1775–1776 рр. – проповідник монастиря у Верхраті (Cathalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775). 1778 – 1779 рр. – проповідник та сповідник монастиря у Язениці (Cathalogus Professorum Ordinis S. V. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778).

^г В інших джерелах подано відмінну дату смерті – 1790 р. (Лось В., Сінкевич Н. Catalogus partum et fratrum defunctorum Чину св. Василя Великого у фондах інституту рукописів НБУВ (середина XVIII – початок XIX ст.) // Генеалогічні записки. – Вип.12 (нової серії 6). – Львів, 2014. – С. 88). Ще одне джерело подає 1784 р. (Lorens B. Bazylianie prowincji koronnej w latach 1743 – 1780. – Rzeszów, 2014. – S. 474).

Теодорський Теофіл

Світське ім'я – Теодор. Батьки – Василь та Єва. Народився 1694 р. у с. Серакоса Перемишльської землі. Вступив до чернецтва 14 серпня 1730 р. у Лаврові^а. Після року випробовувань у новіціаті 8 вересня 1731 р. склав чернечі обіти професа^б. Протягом трьох років був прокуратором і парохом Лаврівської резиденції у с. Висоцьке Верхнє. Із 1739 р. – вікарій Святоспаського монастиря. У 1743 р. повернувся до Лаврова, де впродовж одного року був вікарієм цієї обителі. 1744 р. – вікарій монастиря у Почаєві. 1745 р. – ігумен монастиря у Золочові. Через 4 роки відправлений до монастиря в Уневі, де був також вікарієм^в. Однак через рік повернувся до Золочева, де був ігуменом протягом 4 років. Надалі скеровувався до різних монастирів провінції: Погоня (4 р. ігумен), Завалів (1 р. ігумен), Лаврів (1 р. вікарій)^г, Білина (4 р. ігумен), Лаврів (1 р. вікарій), Верхрата (2 р. вікарій), Мильча (2 р. вікарій), Лаврів (сповідник 8 тижнів). 16 квітня 1779 р. – резидент у Білині, що належала до Лаврівського монастиря. Через три роки, у лютому 1782 р., у зв'язку із погіршенням стану здоров'я, перевезений до Лаврова, де виконував обов'язки сповідника. Помер у 1787 р.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. III. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-436. – С. 1137).

^а За іншими даними 30 серпня 1728 р. – вступив до чернецтва у Лаврові (див.: Звіт 1783 р.).

^б За іншими даними 8 вересня 1729 р. склав чернечі обіти професа. 27 вересня 1730 р. – піддиякон, дякон, 5 жовтня 1730 р. – ієромонах. Не знав слов'янської мови (див.: Звіт 1783 р.).

^в 1747 р. – ігумен монастиря в Уневі (*Archiwum Polskiej Prowincji Dominikanów w Krakowie – Zespół Ławra Poczajowska. – Sygn. 2. Skrutenia. – S.22*).

^г 1770–1777 рр. – вікарій, 1778 – 1779 рр. – сповідник Лаврівського монастиря (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773; Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775; Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

Фігнер Никифор

Світське ім'я – Микола. Батьки – Іван та Сюзанна. Народився 6 жовтня 1758 р. у м. Вингелі в Угорщині. Закінчив клас граматики у школі отців-павлинів у м. Вингелі. Вступив 30 вересня 1777 р. до чернецтва у Добромилі. Після року випробовувань у новіціаті не склав чернечих обітів професа, оскільки не досягнув відповідного віку. 1 січня 1779 р. відправлений до Збаражського монастиря^а. У вересні 1780 р. переїхав до Крехова на студії з риторики, звідкіля у серпні 1781 р. вибув до Святоспаського монастиря, де проходив вищі студії з риторики^б. 1784 р. – студював філософію у Замості та вивчав німецьку і латинську мови^в.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... Т. II. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-435. – С. 864).

^а 1778–1779 рр. – проходив студії у Збаражському монастирі (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778*).

^б 15 серпня 1783 р. – склав чернечі обіти професа. В той час був братом Лаврівського монастиря, оскільки не отримав жодних свячень, а був студентом (див.: Звіт 1783 р.).

^в Помер 1792 р. у Загоріві (авт.).

Щигельський Амброзій

Світське ім'я – Антоній. Батьки – Микола та Ядвіга. Народився у травні 1706 р. в с. Прухник Перемишльської землі. Закінчив філософські студії у Львівській школі отців-езуїтів. Вступив до чернецтва 12 березня 1729 р. у Лаврівському монастирі. Після року випробування у новіціаті 30 липня 1730 р. склав чернечі обіти професа і отримав дияконівські та ієрейські свячення із рук перемишльського владики Ієроніма Устрицького. Із квітня 1731 р. виконував обов'язки пресвітера при Перемишльській кафедрі. Через три роки відправлений 10 серпня 1734 р. до Лаврівського монастиря, виконуючи протягом п'яти років обов'язки проповідника та сповідника^а. У березні 1739 р. призначений ігуменом Ямницького монастиря. Впродовж серпня 1740 р. – січня 1741 р. проживав у Лаврівському монастирі. Після цього направлений до Перемишля, а згодом у вересні 1741 р. до Львівського монастиря Св. Юрія для проповідування та сповідання прочан. Із травня 1742 р. був проповідником Луцького Хрестовоздвиженського монастиря. У липні 1743 р. проповідував у Мильцівському монастирі. У серпні 1745 р. сповідник у Черниляві. Із вересня 1746 р. сповідник у Щеплогах. В травні 1747 р. сповідник Лаврівської обителі, а вже у лютому 1748 р. із цими ж обов'язками перебував у Святоспаському монастирі. У вересні 1749 р. повернувся до Лаврова, звідки через рік (1750) скерований до Віцина. В 1751 р. призначений ігуменом Золочівського монастиря. Із лютого 1752 ігумен Турівського монастиря, а вже у вересні 1753 р. відправлений до Зимнівської обителі, де виконував обов'язки сповідника та пароха. Із липня 1754 р. був проповідником та сповідником Тербовлянського монастиря. В квітні 1756 р. ігумен монастиря у Сокільці. Із липня 1757 р. проповідник Чортківського монастиря, а із вересня цього ж року сповідник Сатанівського монастиря. Із вересня 1758 р. відправлений у Колодяжне. У вересні 1759 р. скерований до Тригір'я для виконання обов'язків капелана до отців кармелітів із Бердичова. У травні 1765 р. перебував у Щеплотському монастирі для виконання обов'язків сповідника. Через рік направлений до Черниляви, а згодом до Львівського монастиря Св. Онуфрія. Після цього був вікарієм монастиря у Бесідах^б. Згодом призначений капеланом Смільницького жіночого монастиря. Через рік прибув до Лаврова, будучи проповідником^в, а згодом направлений до Топільницького монастиря, де проживав протягом двох років та шести місяців^г. Після цього скерований до Дрогобицького монастиря, звідки відправлений до Дерезицької резиденції для душпастирської праці, де пробув два роки та 8 місяців^д. 1 серпня 1781 р. переїхав до Лаврова, де виконував обов'язки сповідника. Помер 7 липня 1786 р. у Лаврові.

(рукописне джерело – *Catalogus Alphabeticus Patrum et Fratrum Ordinis Sancti Basilii Magni in Provincia Polona Tituli Protectionis Beatissimae Virginis Mariae... conscriptus secretarum ARP Anastasium Piotrowski... T. I. (01.07.1766, Ovruciae)*, місце зберігання – ЛННБ. Відділ рукописів. – Ф. 3. – Спр. МВ-614. – С. 29).

^а 1734 р. виступає у Перемишльському гродському суді як прокуратор Лаврівського монастиря (*Стецик Ю. Василіанські монастирі Перемишльської єпархії (кінець XVII–XVIII ст.)*. – Дрогобич, 2014. – С. 253).

^б 1773–1774 рр. – вікарій монастиря у Бесідах (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774*. – Poczajov, 1773).

^в 1775–1776 рр. – капелан у Смільницькому жіночому монастирі (*Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basilii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776*. – Poczajov, 1775).

^г 1776 р. – прокуратор Топільницького монастиря (*Стецик Ю. Василіанські монастирі Перемишльської єпархії (кінець XVII–XVIII ст.)*. – Дрогобич, 2014. – С. 224).

^д 1778–1779 рр. – резидент у Дерезичах, що належали до Дрогобицького монастиря (*Catalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779*. – Poczajov, 1778).

Примітки:

¹ Докладний історіографічний огляд розглянуто нами у праці *Стецик Ю. Василіанські монастирі Перемишльської єпархії (кінець XVII–XVIII ст.)*. – Жовква, 2015. – С. 156–159.

² *Catalogus monasteriorum et personarum provinciae protectionis B. V. Mariae Ordinis S. Basilii Magni. Anni 1754 // Записки ЧСВВ. – Серія II. – Секція I. – Т. XL. – Рим, 1979. – С. 102–124; Catalogus monasteriorum Ordinis Sancti*

Basillii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1773 in Annum 1774. – Poczajov, 1773; Cathalogus monasteriorum Ordinis S. Basillii Magni provinciae protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex dispositione Religiosissimi Patris Domini Josephi Morgulec in capitulo Unioviae celebrato electi superioris provincialis confestus ex Anno 1776 in Annum 1777 // Записки ЧСВВ. – Серія II. – Секція I. – Т. XL. – Рим, 1979. – С. 155–176; Cathalogus monasteriorum Ordinis Sancti Basillii Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae cum residentibus in iis Religiosis Patribus et Fratribus ex Anno 1775 in Annum 1776. – Poczajov, 1775; Cathalogus Professorum Ordinis S. B. Magni provinciae Protectionis Beatissimae Virginis Mariae juxta Ordinem Alphabetici in Monasteriorum ex Anno 1778 in Annum 1779. – Poczajov, 1778.

³ Державний архів у Перемишлі (Archiwum Państwowe w Przemyślu). – Archiwum Biskupstwa Greckokatolickiego w Przemyślu. – Sygn. 222. – S. 33–42.

⁴ Львівська національна наукова бібліотека імені В. Стефаника. Відділ рукописів (далі ЛННБ ВР) – Ф. 3. – Спр. 435, 436, 614.

⁵ Вибір з “Пом’яника” Чину Св. Василя Великого січень – грудень // режим доступу http://www.bazylianie.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=226:2010-03-23-21-47-02&catid=16:historiazakonu&Itemid=3

⁶ Львівська Центральна Провінційна Бібліотека Отців Василян при Свято-Онуфріївському монастирі. – Ф. 12.2 “Рукописи бібліотеки Крехівського монастиря”. – Оп. 1. – Спр. 14 “Пом’яник Лаврівського Свято-Онуфріївського василіанського чоловічого монастиря 1661–1896 рр.” – 296 арк.

⁷ Лось В., Сінкевич Н. Catalogus partum et fratrum defunctorum Чину св. Василя Великого у фондах інституту рукописів НБУВ (середина XVIII – початок XIX ст.) // Генеалогічні записки. – Вип. 12 (нової серії 6). – Львів, 2014. – С. 77–101.

⁸ Стецик Ю. Василіанські монастирі. – С. 91.

* * *

Юрій Стецик (Дрогобич): Ченці Лаврівського василіанського монастиря Святого Онуфрія (1783 р.): біографічний огляд

На підставі персональних даних укладено біограми василіанського чернецтва. Подано загальну просопографічну характеристику монахів за наступними критеріями: загальний вік, географічне походження, вступ до чернецтва, складення чернечих обітів, отримання свячень, освітні студії, монастирські та церковні обов’язки.

Ключові слова: біограма, василіани, чернечі обіти, профес, новіціат.

* * *

Yuriy Stetsyk (Drohobych): Monkhood of the Lavriv Basilian Monastery of Saint Onuphrius (1783): Biographic Review

The biographies of the Basilian monasticism are concluded on the basis of the personal information. The general prosopography description of the monks is given on next criteriales: overall age, geographical origin, prelude of monkhood, drafting of the monastic oath, receipt of sanctifying, educational studios, monasterial and church responsibilities.

Key words: biography, Basilians, monastic oath, profes, novitiat.